

RESOLUCIÓ SOBRE EL MODEL 3+2 ALS ESTUDIS UNIVERSITARIS

37a AGO –28 de febrer de 2015

El passat 2 de febrer el Consell de Ministres va aprovar el Reial Decret 43/2015 modificant l'ordenació dels estudis universitaris i obrint la porta al model conegut com a "3+2": 3 anys de grau i 2 anys de màster. Amb la posada en marxa del Pla Bolonya la majoria de països de la Unió Europea van optar justament pel model 3+2; de fet, Espanya va ser dels pocs països de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES), juntament amb Turquia, Xipre i Eslovènia, que va optar pels graus de 4 anys.

Tot i que alguns dels objectius del Pla Bolonya podrien ser positius, l'aplicació que se n'ha fet a Espanya i a Catalunya dista molt d'un model universitari de qualitat. Una aplicació pràcticament simultània a la crisi econòmica i les retallades en educació han provocat un fracàs del Pla Bolonya: aules massificades, menys professorat per estudiants, augments de les taxes que ens han situat com una de les regions amb la universitat més cara d'Europa, retallades dels recursos dels campus que han degradat els espais i han tingut un impacte negatiu en la vida de l'estudiantat i de l'investigador/a, com la cancel·lació de subscripcions acadèmiques, etc.

L'aprovació del Decret 3+2 suposa una nova sacsejada al sistema universitari, ja que les primeres promocions de graduats i graduades fa poc temps que han sortit del sistema i no hi ha hagut una anàlisi exhaustiva dels efectes i del funcionament del model 4+1. Un altre cop, abans de poder estudiar si la vigent legislació és efectiva, s'apliquen canvis que modifiquen substancialment el model. El Decret, a més, no imposa com a obligatori el model 3+2, sinó que deixa les portes obertes a cada universitat a decidir si opten pel 3+2 o mantenen el 4+1. Això podria provocar unes diferències enormes tant d'oferta com de preus entre universitats i territoris, elements que generarien una situació de desigualtat per motius socioeconòmics entre els i les estudiants, situació inadmissible en l'àmbit de l'educació pública.

L'efecte més clar que pot provocar aquesta reforma és el d'un augment en el cost dels estudis universitaris. Actualment Catalunya és la Comunitat Autònoma amb els preus més elevats de tot el territori espanyol; concretament, el preu mitjà per un crèdit ECTS és a Catalunya de 33,52 euros, lleugerament superior al de Madrid (30,30 euros) i a molta distància del País Basc (16,88 euros) o Andalusia (12,62 euros). Pel que fa als preus dels màsters, a Catalunya el preu mínim d'un màster és de 2.500 euros. El fet d'haver de cursar més anys de màster repercutirà en un augment del preu de la matrícula si no es rebaixa la diferència existent entre el preu del grau i el preu del màster.

En el marc de la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles es va acordar una moratòria a l'aplicació del nou model fins al curs 2017/2018; tot i així, els rectors catalans han acordat la possibilitat d'introduir graus de 3 anys, sempre que siguin de nova creació, a partir del curs 2016/2017. Malgrat aquesta oposició a aplicar immediatament el model 3+2, diversos

rectors catalans i la mateixa Secretaria d'Universitats s'han mostrat favorables diverses vegades.

És per tot això que el CNJC demana:

- Que s'analitzi el vigent model abans d'aplicar reformes com la que planteja el Reial Decret 43/2015.
- Que es produeixi un debat sobre els efectes del Pla Bolonya, sobre l'estat de la universitat avui en dia, i sobre quin model d'universitat pública volem.
- Que es reverteixi l'augment de taxes aplicat des del curs 2012/2013.
- Que s'augmenti la dotació destinada a beques i ajuts.
- Que l'Estat transfereixi de forma completa les competències en matèria de beques i ajuts.
- Que els canvis del sistema universitari es duguin a terme comptant amb tots els agents implicats, des del cos docent fins als i les estudiants.

En conseqüència el CNJC mostra tot el suport a les mobilitzacions dels i les estudiants en defensa dels seus drets i de la universitat pública.